

3. În situația în care un agricultor nu respectă cerințele de reglementare în materie de gestionare și bune condiții agricole și de mediu în 2007 și 2008, dar nerespectarea lor este stabilită/constatată abia în 2011, la calcularea reducerii ajutoarelor este aplicabil atunci Regulamentul nr. 1782/2003 al Consiliului coroborat cu Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei sau se aplică Regulamentul nr. 73/2009 al Consiliului coroborat cu Regulamentul nr. 1122/2009 al Comisiei?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO 2003, L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO 2004, L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p. 16).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1122/2009 din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO 2009, L 316, p. 65).

**Recurs introdus la 2 mai 2017 de Holistic Innovation Institute, S.L.U. împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a cincea) din 16 februarie 2017 în cauza T-706/14, Holistic Innovation Institute/
REA**

(Cauza C-241/17)

(2017/C 221/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Holistic Innovation Institute, S.L.U. (reprezentant: J. J. Marín López, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Executivă pentru Cercetare (REA)

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 16 februarie 2017, Holistic Innovation Institute/REA, T-706/14, EU:T:2017:89;
- anularea deciziei directorului Agenției Executive pentru Cercetare din 24 iulie 2014 [ARES(2014) 2461172], prin care se pune capăt negocierii cu Holistic Innovation Institute, S.L.U. și se exclude participarea acesteia la proiectele europene Inachus și ZONESEC.
- acordarea Holistic Innovation Institute, S.L.U. a unei despăgubiri în termenii menționați la punctul 177 din cererea de recurs.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept constând în faptul că hotărârea atacată reține că REA avea competența, și nu a depășit limitele atribuțiilor care i-au fost încredințate în legătură cu gestionarea celui de al șaptelea Program-cadru, de a evalua capacitatea Holistic Innovation Institute și de a o exclude pe aceasta de la negocierile din cadrul proiectelor Inachus și ZONESEC (punctul 39 din hotărârea atacată).
2. Eroare de drept constând în interpretarea punctului 2.2.2 primul paragraf din anexa la Decizia 2012/838 în sensul că permite ca REA să excludă Holistic Innovation Institute de la negocierile din cadrul proiectelor Inachus și ZONESEC (punctul 126 din hotărârea atacată).

3. Eroare de drept constând în faptul că în hotărârea atacată s-a considerat că decizia contestată este motivată (punctul 67 din hotărârea atacată) în pofida faptului că această decizie face trimitere, ca parte integrantă a motivării sale, pe de o parte, la decizia Comisiei din 13 martie 2014 [ARES (2014) 710158], prin care recurenta este exclusă de la participarea la proiectul eDIGIREGION (punctele 57 și 60-62 din hotărârea atacată), și, pe de altă parte, la rapoartele finale de audit 11-INFS-025 și 11-BA119-016 (punctele 63 și 64 din hotărârea atacată), în condițiile în care atât decizia Comisiei din 13 martie 2014 [ARES (2014) 710158], menționată mai sus, cât și rapoartele finale de audit 11-INFS-025 și 11-BA119-016 au făcut obiectul unor acțiuni în anulare.
4. Eroare de drept constând în faptul că hotărârea atacată a denaturat evaluarea probelor administrate prin faptul că a reținut că REA a solicitat reclamantei „în mai multe rânduri” anumite informații (punctul 75 din hotărârea atacată), că „și-a reiterat cererea” prin scrisoarea din 14 mai 2014 (punctul 78 din hotărârea atacată) și că au existat „mai multe schimburi de scrisori între REA și reclamantă” (punctul 118 din hotărârea atacată).
5. Eroare de drept constând în faptul că hotărârea atacată a denaturat evaluarea probelor administrate prin faptul că s-a referit, la punctele 8, 77 și 78, la un document inexistent care nu se afla la dosar.
6. Eroare de drept constând în faptul că hotărârea atacată a considerat întemeiată decizia contestată (punctele 80, 84, 94, 108 și 127 din hotărârea atacată) în condițiile în care decizia contestată încalcă punctul 2.2.2 din anexa la Decizia 2012/838 prin faptul că s-a îndepărtat de evaluarea pozitivă a evaluatorilor externi independenți cu privire la capacitatea operațională a recurentei fără o „argumentație solidă și bine fundamentată”.
7. Eroare de drept constând în lipsa de motivare a hotărârii atacate în ceea ce privește afirmația că „reclamanta nu a prezentat niciun element care să permită invalidarea raționamentului [REA]” (punctul 58 din hotărârea atacată) și că scrisoarea sa din 2 iunie 2014, prezentată ca anexa A26 a cererii, „reproduce o parte din informațiile care figurau în documentul explicativ menționat la punctul 8 *supra*, fără a furniza însă informații specifice pe care le solicitase REA, indicate la punctele 7, 9 și 10 *supra*” (punctul 78 din hotărârea atacată).
8. Eroare de drept constând în faptul că hotărârea atacată consideră că calendarul prevăzut în mandatele de negociere prevedea finalizarea negocierii „cu caracter indicativ” (punctul 130 din hotărârea atacată).
9. Eroare de drept constând în faptul că hotărârea atacată a considerat în mod eronat că nu este cazul să se acorde despăgubiri pentru pagubele materiale și morale cauzate prin adoptarea deciziei contestate (punctele 147, 148 și 150 din hotărârea atacată).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 12 mai 2017 – Ryanair Ltd/The Revenue Commissioners

(Cauza C-249/17)

(2017/C 221/19)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Recurentă: Ryanair Ltdă

Intimați: The Revenue Commissioners